

به لجبازی کودکان توجه نکنید

یک روانشناس گفت: کودکان به طور ذاتی در دو سالگی لجباز می‌شوند. میردريکوند در گفت‌وگو با ایسنا درباره علل لجبازی در بین کودکان، اظهار کرد...

یک روانشناس گفت: کودکان به طور ذاتی در دو سالگی لجباز می‌شوند. میردريکوند در گفت‌وگو با ایسنا درباره علل لجبازی در بین کودکان، اظهار کرد: کودکان سنین بین سه تا چهار سال دچار نوعی لجبازی خودمحموری می‌شوند به طوری که همه چیز را برای خود خواسته و به حقوق دیگران اصلاً توجهی ندارند. وی بیان کرد: لجبازی که از نوع خودمحموری است، به طور ذاتی در کودکان به وجود آمده و سبب نادیده گرفتن حقوق دیگران از طرف کودک می‌شود چرا که بچه‌ها در این سن هیچ درکی از حق اطرافیان ندارند. میردريکوند ادامه داد: نوع دیگری از لجبازی در دوران نوجوانی به وجود می‌آید و نوجوان با خواسته‌های کودکانه خود، بی‌تفاوت از برابر حقوق دیگران می‌گذرد و نیاز خود را ارجح‌تر از هر چیزی می‌دانند. این مدرس دانشگاه لرستان افزود: احساس تظلمی که از سوی کودکان درک می‌شود سبب لجبازی وی با والدین و اطرافیان خواهد شد به طور مثال تولد نوزاد جدید و ابراز علاقه به او منجر می‌شود که فرزند بزرگتر فکر کند که به او ظلم شده و همین حس خطرانی جدی در پی خواهد داشت. وی با اشاره به نقش عدم رعایت عدالت در ایجاد لجبازی بین کودکان تصریح کرد: گاهی بچه‌ها آنقدر بر منافع خود با لجبازی پافشاری می‌کنند که در نهایت پدر و مادر در برابر خواسته وی کوتاه آمده و همین دلیلی بر ادامه لجبازی‌ها از طرف کودکان می‌شود چرا که کودک توانسته با این کار خود به اهدافش برسد. این روانشناس ادامه داد: والدین باید در برابر لجبازی کودکان بی‌توجه باشند و در مقابل به رفتارهای مثبت او بها دهند تا کودک از لجبازی خود دست بردارد. میردريکوند یادآور شد: یک راه حل اساسی در نظریه‌های روانشناسی برای برخورد با لجبازی کودکان "روانشناسی خاموشی" است تا بتوان با بی‌توجهی به رفتار کودک، ناشایست بودن عملش را به او گوشزد کرد.